

Ὁμιλία

στήν Δευτέρα «Συνάντησι Τιμῆς καὶ Εὐγνωμοσύνης»
πρὸς τὸν «Σύνδεσμο Ἐθελοντῶν» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας
Δευτέρα, 22.11/5.12.2016

Συλλογικὴ Ἐθελοντικὴ Διακονία Ἀλληλεγγύη καὶ Κοινωνικὴ Εὐθύνη

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας, εἶναι καὶ ὑπάρχει ὡς Λαὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποῖος πορεύεται πρὸς τὰ Ἔσχατα, διακονεῖ τὸν κόσμο μέσα στὸ πνεῦμα τῆς Ἀλληλεγγύης καὶ τοῦ θυσιαστικοῦ Ἐθελοντισμοῦ.

Τὸ Ἔργο Τῆς στηρίζεται καὶ ἐμπνέεται ἀδιάκοπα ἀπὸ τὴν Ἀγάπη τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, ὁ Ὅποῖος εἶναι ὁ Πρῶτος, Αὐθεντικὸς καὶ Ἀπαράμιλλος Ἐθελοντῆς.

Ὁ γνήσιος Χριστιανὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραμένῃ ἐγκλωβισμένος στὰ στενὰ ὄρια τοῦ ἐγωκεντρισμοῦ του, νὰ προσπερνᾷ τὴν Ἀλληλεγγύη καὶ τὴν Φιλαλληλία καὶ νὰ μὴν ἀναλαμβάνῃ τὸ μερίδιό τῆς Κοινωνικῆς Εὐθύνης του!

Μέσα ἀπὸ τὸν γνήσιο Ὁρθόδοξο Συλλογικὸ Ἐθελοντισμὸ καλλιεργεῖται ἡ Κοινωνικὴ Συνείδηση, ἡ Ἀλληλεγγύη, ἡ Ἀλληλοβοήθεια, ὁ Ἔσω Ἄνθρωπος, καὶ οἱ αὐθεντικὲς διαπροσωπικὲς σχέσεις.

Ἡ ἔννοια τῆς ζωῆς, γιὰ τὸν Ὁρθόδοξο Χριστιανὸ, ὑπερβαίνει τὴν σημασία τῆς ἀπλῆς βιολογικῆς ὑπάρξεως καὶ ἀποκτᾷ ἠθικὸ, πνευματικὸ καὶ κοινωνικὸ περιεχόμενο διὰ μέσου τῆς Πράξεως καὶ τῆς Θεωρίας. **Τῆς** Πράξεως διὰ τῆς καλλιέργειας τῶν ἀρετῶν, μέσῳ τῆς συμμετοχῆς του στὸν Ὁρθόδοξο Συλλογικὸ Ἐθελοντισμὸ. **Καὶ** τῆς Θεωρίας μέσῳ τῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ Ὁρθόδοξος Συλλογικὸς Ἐθελοντισμὸς δὲν εἶναι μία στεῖρα μορφή τοῦ Ἐθελοντισμοῦ μὲ τὰ κοσμικὰ κριτήρια τοῦ Ἀκτιβισμοῦ, Ἀνθρωπισμοῦ, Οὐμανισμοῦ.

Ἡ ἐν ἐπιγνώσει συμμετοχή μας στὴν Συλλογικὴ Ἐθελοντικὴ Διακονία ἀποδίδει καρποὺς εὐχυμοὺς καὶ ὠφελίμους, ἀναγκαίους γιὰ τὴν πνευματικὴ μας πορεία πρὸς τὰ Ἔσχατα.

Μέσα ἀπὸ τὴν ὑγειᾶ πορεία μας στὸν Ἐθελοντισμὸ, μᾶς δίδεται ἡ δυνατότητα νὰ καλλιεργήσουμε τὸν Ἔσω Ἄνθρωπο. **Ν**ὰ καλλιεργήσουμε τὰ «τάλαντα», τὰ ὁποῖα μᾶς ἔδωσε ὁ Θεὸς κατὰ τὸ ἅγιον Βάπτισμα, νὰ τὰ ἐργασθοῦμε καὶ νὰ τὰ πολλαπλασιάσουμε.

Μὲ τὴν καλλιέργεια τῶν τριῶν πυλώνων τῶν ἀρετῶν, τὴν Ὑπακοή, τὴν Ταπείνωσι καὶ τὴν Ἀγάπη, μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ περάσουμε ἀπὸ τὸ παρὰ φύσι, στὸ κατὰ φύσι καὶ ἐν συνεχείᾳ στὸ ὑπὲρ φύσιν!

Ἡ ἐνεργὸς συμμετοχή μας στὴν Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς, μὲ ἀποκορύφωμα τὴν Θεία Κοινωνία τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, δὲν ἐξαντλεῖται μόνον ἐκεῖ. **Τ**ὸ «Δῶρον» πρέπει νὰ διαφυλαχθῆ ἕως τὴν ἐπόμενη «Συνάντηση μὲ Ἐκεῖνον».

Ἡ διαφύλαξι δὲν νοεῖται ὡς μία νοσηρὰ ἀπομόνωση καὶ τὸν ἐγωκεντρισμὸ. **Τ**ὸ ἄνοιγμα πρὸς τὸν Ἀδελφὸ μας, ἡ θυσιαστικότητα, καὶ ἡ Ἀλληλεγγύη διαφυλάττουν τὰ «Δῶρα»! **Σ**υντρίβουν τὴν καρδιά, ἐνεργοποιοῦν τὰ χαρίσματα, ἀνοίγουν τὴν θύρα τοῦ Ἐλέους, ... διότι πρῶτοι ἐμεῖς τὴν «ἀνοιξάμε» πρὸς τοὺς Ἄλλους!

Μέσα στὴν Ὁμάδα, οἱ Ἐθελοντὲς συνυπάρχουν ἀρμονικά, μὲ σεβασμὸ καὶ κατανόησι ὁ ἕνας πρὸς τὸν Ἄλλον.

Ἡ ὑποχωρητικότητα καὶ ἡ διαλλακτικότητα ἀποτελοῦν ἐρείσματα καρποφόρου Συνεργασίας.

Τὸ ταπεινὸ φρόνημα καὶ ἡ ἀνιδιοτέλεια ἀποδεικνύουν τὴν γνησιότητα τῆς προσφορᾶς Τους.

Ἡ ἐλεύθερη ἀποδοχὴ καὶ ἡ προσεκτικὴ τήρησι τῶν ἐντολῶν τῶν προΐσταμένων Ἀδελφῶν τους, ἀναδεικνύουν καρδιά πλεονάζουσα ἀρετῶν καὶ χαρισμάτων.

Οἱ γνήσιοι Ἐθελοντὲς ἐργάζονται ἀθόρυβα καὶ ἡσυχαστικά. **Δ**ὲν ἐπιζητοῦν τιμὲς καὶ δόξες σὲ καμμία περίπτωσι, οὔτε καὶ πρωτοκαθεδρίες. **Δ**ὲν αὐτοπροβάλλονται.

Δὲν ἀπαξιῶνουν καὶ ὑποτιμοῦν τὰ Πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἀναδείχθηκαν σὲ κάποια ὑπεύθυνη θέση.

Τέλος ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς καρποφόρου καὶ σωτηριώδους πορείας τῶν Ἐθελοντῶν, εὐρίσκεται στὴν σχέσι μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου. **Δ**ὲν νοεῖται ἐκκλησιαστικὴ Διακο-

νία χωρίς την ἐνημέρωση, την εὐλογία καὶ τὴν συγκατάθεση τοῦ Ἐπισκόπου.

Ἰδεώδες, ἡ Πνευματικὴ Ἑνωσιὴ καὶ Σύμπλευσις μαζί Του!

Διὰ μέσου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ μας, ἀλλὰ πρωτίστως Αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, τοῦ Πρώτου, Αὐθεντικοῦ καὶ Ἀπαράμιλλου Ἐθελοντοῦ, ἡ Διακονία μας ἔχει Ὅραμα. **Ὅ**ραμα σωτηριῶδες!

Ἄς ἀγωνιζόμαστε, Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές, γιὰ τὸ Ὅραμα αὐτό. **Γ**ιὰ τὴν προσωπικὴ μας σωτηρία, ἀλλὰ καὶ τὴν παραμυθία τῶν Συνανθρώπων μας. **Κ**ανεὶς δὲν θὰ σωθῆ μόνος του. **Ὁ** Χριστὸς μας μᾶς περιμένει μαζί μὲ τὸν Ἀδελφὸ μας.

Ἄς μένουμε πάντοτε στὰ ὄρια, τὰ ὁποῖα μᾶς ἔχουν ἀναθέσει νὰ κινούμεθα, χωρὶς νὰ τὰ λησμονοῦμε καὶ παρεκτρεπόμεθα.

Ἄς παραμένουμε σὲ αὐτό, τὸ ὁποῖο μᾶς διδάσκει, πρωτίστως μὲ τὸ παράδειγμά του, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης καὶ Πατέρας μας, δηλαδὴ κλάδοι τοῦ ποτισμένου μὲ τὸν ἰδρῶτα καὶ αἷμα τῆς καρδιάς τοῦ δένδρου, τὸ ὁποῖο λέγεται «Ὁρθόδοξος Συλλογικὸς Ἐθελοντισμὸς».

Καὶ νὰ μὴ λησμονοῦμε αὐτό, τὸ ὁποῖο μᾶς ὑπενθυμίζει συνεχῶς ὁ Πνευματικὸς μας Πατέρας, ὅτι:

**Ὁ Ὁρθόδοξος Συλλογικὸς Ἐθελοντισμὸς πιστεύει,
ὅτι «κάθε σπαρμένη Ἀγάπη, ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἀνθήσει».**

Εὐχαριστῶ!

Ἡ Κοσμήτωρ τοῦ Συλλόγου

Ὅρα Παπασωτηρίου